

T 28/99

Генерал у пензији
Милош Бошан
Ул. Гаудијева бр. 55 а/5
Нови Београд
27.12.2002. године

Дејства јединице у
времени 27./28.04.1999.г.
изјаву, д о с т а в љ а .

КОМИСИЈИ ЗА САРАДЊУ СА МКТЈ
-експертском тиму-

На основу захтева Комисије за сарадњу са МКТЈ, а у вези са наводно почућеним злочинима над цивилним становништвом у насељу Меја, општина Ваковина, дајем следећу:

ИЗЈАВУ

У времену од 15.07. 1998. године до 11.06.1999. године, обављао сам дужност команданта 52. арбр ПВО која се налазила на територији Ваковине. Крајем априла 1999. године појачале су терористичке активности у ширем рејону: Папај-Шеремент-Рацај са циљем овладавања комуникацијама које изводе према граници, и отсецања наших јединица које су се на "Кошарама" бориле против упада шиптарско-терористичких снага из Републике Албаније. Тиме би ШТС обезбедиле основу за прахват копнених снага НАТО уколико би дошло до копнене фазе агресије. У наведеним местима и околним селима, терористи су, поред сталних напада на припаднике ВЈ и МУП, вршили репресију и над шиптарским становништвом које се оглушило на њихов позив да напусте наведена насеља у циљу стварања слике о прогону шиптара. Како би спречиле наведене активности ШТС и осујетили њихове намере, снаге ВЈ и полиције предузеле су мере како би се терористи протерали са наведеног простора, ослободиле комуникације и обезбедиле слобода кретања. У тој акцији, ангажовани су и делови 52. арбр ПВО.

Бригада, чији сам командант био у наведеном периоду, била је размештена на територији К и М и то у ширим рејонима: Гвјлане, Приштина, Кијево, Беџ и Ваковина. У самом граду Ваковини, били су размештени неборбени делови јединице и то: команда и позадински батаљон у граду Ваковини и део командног дивизиона у рејону Чабрата.

Тежњиши задатак бригаде, од почетка агресије на СРЈ, па и у наведеном периоду, био је одбрана јединица и територије од дејства авијације НАТО из ваздушног простора, заштита сопствених јединица од дејства шиптарских терористичких снага са земље, позадинско обезбеђење ИКМ ПрК и делова других јединица које су се налазиле у ширем рејону Ваковине. У том циљу у саставу позадинског батаљона, формирана је чета за интервенцију, састављена од војника, војника из резервног састава и ПВД. Чета се састојала од команде, одељења везе и три пешадијска вода, наоружана стрелачким оружјем.

Што се тиче наведеног злочина "снага СРЈ и Србије", како се у наведеној књизи износи, могу навести следеће:

Део моје јединице, чета за интервенцију, састављен од делова позадинског батаљона и командног дивизиона, учествовао је 27. и 28. 04. 1999. године у блокади додељеног простора у рејону Чабрата и то: од к. 478 до к. 442 (изнад живинарске фарме), са задатком да спречи преливање терориста ОВК из рејона долине речице Трава и преношење борбених дејстава у град, чиме би угрозили делове наше јединице и цивилног становништва. У том циљу ангажована је чета за интервенцију, и распоређена на наведеној линији блокаде. Јединицом је командовао командант позадинског батаљона, мајор Одак Златко.

У току 27. 04. 1999. године, у времену од 13,00- 14,00 часова лично сам обитао јединицу на линији блокаде и уверио се да су посели прави положај. При томе сам им указао на мање пропусне приликом утврђивања и маскирања, јер је сво време авијација НАТО надлетала наведени простор. Старешина који је командовао јединицом, известио ме је да нису имали никакав контакт са терористима, нити су чули или видели било какве активности које се одвијају у долини речице Трава. У разговору са осталим учесницима блокаде, они су потврдили тај извештај.

Са места на коме смо се налазили видели смо интензивна дејства НАТО авијације по граничној линији према Албанији у рејону Копара и Стречких шанзла, али и граду Баковици и ценој широј околини.

Блокада је настављена и у току ноћи 27./28.04.1999.године, када су чули повремена дејства стрелачког наоружања код левокралног суседа, (2/ 549. МГбр), а завршена је дана 28.04. 1999. г.око 16. 00 часова.

Припадници моје јединице нису имали никакав контакт са терористима, па према томе нисмо имали ни губитака. Одговорно тврдим да ни ја ни припадници моје јединице нису пре томе починили никакав злочин. Такође, немам никаква сазнања да је то учинила била која друга јединица.

За наводне злочине чуо сам крајем 2001. године у књизи: "Косово како виђено, тако речено" у издању Фонда за хуманитарно право.

Након разговарао са учесницима те акције, али и личним сазнањима, који су потврдили раније исказе, тврдим да нити сам ја нити припадници моје јединице, учествовали у било каквим наводним злочинима, нити имам сазнања да је то учинила нека друга јединица.

Генерал-мајор у пензији
Милош Бошан

